

N:o 94.

Af herr **A. F. Burman**, *angående stämpel å inteckningsprotokoll.*

Genom nådiga kungörelsen den 15 juni 1900 gjordes, såsom bekant, den ändring i förut meddelade bestämmelser angående stämpel till underdomstolarnes expeditioner, att protokoll angående lagfart å fång till fast egendom, där taxeringsvärdet eller köpesumman för den egendom, hvarå lagfart sökes, icke uppgår till ett tusen kronor, skall vara stämpelfritt. Den skattelindring, som stadgandet afsett att bereda den mindre fastighetsägaren, synes lämpligen böra utsträckas att gälla jämväl protokoll rörande inteckning i sådan egendom, då det ligger i sakens natur, att behofvet af en eftergift i detta fall är långt mera framträdande än i fråga om egendomsförvärfvet. Men då en skattelindring uti båda dessa hänseenden af helt naturliga skäl icke bör tillgodokomma annan än den, som får antagas däraf vara i behof och i hvarje fall icke jorddrottar, sågverksbolag och andra föreningar för en vidtomfattande ekonomisk verksamhet, torde bestämmelserna rörande stämpelfrihet för protokoll angående lagfart å fång till fast egendom till värde af mindre än ett tusen kronor och eventuellt äfven rörande inteckningsåtgärd, som meddelas ensamt i sådan egendom, böra gifvas sådan affattning, som med stadgandets oförtydbara syfte öfverensstämmer.

Jag tillåter mig alltså vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade besluta sådan ändring i och tillägg till gällande kungl. förordning angående stämpelafgiften, att protokoll öfver inteckningsåtgärd,

som sökes i fast egendom, hvars taxeringsvärde icke uppgår till ett tusen kronor, befrias från stämpel, men att denna stämpelfrihet liksom ock den för protokoll angående lagfart å fång till fast egendom redan medgifna icke må tillgodonjutas af bolag eller andra föreningar för ekonomisk verksamhet.

Stockholm den 27 januari 1904.

A. Fr. Burman.
